

گفتگو با هنر آفرینان برنامه هنری «پرواز در زلال نور»

و برگرفته از آثار مولانا جلال الدین بلخی به علاقمندان عرضه می‌کند. در هفته گذشته گفتگوی کوتاهی را که با خانم جمیله خرازی انجام داده بودیم خواندید. در این شماره مصاحبه با سه تن از طراحان و هنرمندان این برنامه از نظر تان می‌گذرد.

بنیاد هنری توس که بنیانگذار آن خانم جمیله خرازی است بار دیگر مجموعه برنامه هنری ویژه‌ای را در بیستم نوامبر در «لوگان هال» لندن به صحنه می‌برد. این برنامه نیز مانند دیگر برنامه‌های هنری بنیاد توس ریشه در فرهنگ ایران دارد و این بنیاد برای بار دیگر مجموعه‌ای از موسیقی و آواز و رقص را با زمینه‌ای عرفانی

رقصنده با حرکات خود دردهای درونش را فریاد می‌زند

فرانسکو منگیاکاسال
طراح و برنامه ریز، رقصنده

نمی‌رقصد، دردهای درونش را فریاد می‌زند و در خلوت روحش با خدا، تماشاگران با صداقت را هم شریک می‌کند ولی هر چه هست حرکاتش از درون و با صداقت سرچشمه می‌گیرد تا بتواند آن پیام درونی را برساند.

● با آرزوی بهترین‌ها برای شما و با تشکر از وقتی که به ما دادید..

زندگی کند زیرا جلوه در هنرش دارد و روی همین اصل همیشه اشتیاق فراگرفتن فرهنگ دیگر ملل را دارم.

س: از برنامه‌های آینده‌تان بگوئید. آیا با برنامه‌های آینده توس همکاری دارید؟

ج: من در حال حاضر با سازمان دیگری به عنوان طراح رقص کار می‌کنم ولی وقتی انضباط و عشق بقیه رقصندگان را در این بنیاد دیدم با کمال افتخار و میل حاضر شدم در وقت خصوصی خودم با آنها همکاری کنم. و حتما در آینده بیشتر با آنها همکاری خواهیم کرد.

س: ما می‌دانیم که شما رقصنده کلاسیک و باله مدرن هستید و برای به سر انجام رسانیدن این مقصود می‌باید قصه‌ای را در رقص دنبال کنید. آیا به پیامی که با حرکات زیبا به عنوان رقص و بدون کلام در صحنه تجسم می‌کنید اعتقاد دارید و یا رقص برای شما فقط حرکاتی زیبا و خوشایند است که در فرهنگ هر سرزمین تفاوت‌هایی دارد؟

ج: برای من رقص هرگز به معنای مجموعه‌ای از حرکات نبوده. حرکات شما از قلب و روح شما سرچشمه می‌گیرد هر حرکت کوچکی به اندازه‌ای مهم است که بیان واقعیتی را با خود داشته باشد. وقتی من می‌رقصم مثل یک هنرپیشه در قالبی حرکت می‌کنم که تصویر و مشخصات آن قبلا می‌شناسم و آن به صحنه می‌کشانم. من به راستی اعتقاد دارم که یک رقصنده برای تماشاچی فقط

س: از خودتان، تحصیلاتتان و تجربیاتتان برآیمان بگوئید و درباره سازمانهای دیگر و صحنه‌های دیگری که تا به حال کار کرده‌اید برآیمان توضیح دهید؟

ج: متولد ایتالیا هستم و بعد از فارغ التحصیلی از دانشگاه هنر بیشتر تمرکز به ادامه فراگیری باله مدرن کردم و در اولین سالها با معلمین و طراحان ایتالیایی و بین‌المللی بسیار کار کردم تا در سال ۲۰۰۲ به لندن آمدم و از آن زمان پیوسته با کمپانیهای مختلف رقص همکاری می‌کنم. در میان کمپانیهای رقص متعددی که در سالیان اخیر با آنها همکاری کردم می‌توانم از رویال اپرا هاووس، انگلیش نشنال اپرا، داپورژن نشنال دانس، فابولوس بیست دانس تیاتر و بسیاری دیگر نام ببرم که با تمام گروه به کرات در صحنه‌های دیگری در هلند، اسپانیا، ژاپن، ویز، اسکاتلند و ایرلند دعوت شده و برنامه اجرا کرده‌ایم.

س: آیا به دلیل خاصی دعوت بنیاد توس را برای همکاری پذیرفتید و یا شما اصولا طرفدار هنر و فرهنگ بدون توجه به ملیت خاصی هستید؟

ج: من عاشق هنر هستم و همیشه مهمترین بخش زندگی‌ام را به آن اختصاص دادم و فراگیری‌ام را در زمینه هنر به فقط رقص بسنده نکردم بلکه در فن بازیگری، خوانندگی و نقاشی بسیار کار کرده‌ام. بنیاد توس برای همکاری از من دعوت کرد و من مشتاقانه پذیرفتم و باورم بر این است که یک هنرمند با قلبش بیشتر باید

فقط با دوست داشتن است که می‌توان پیام هنر را به مخاطبان رساند

غمزه
سولیست، طراح رقص

آموختن داشته باشد. درک اخلاق هنری و حس زیبایی هنر باید در هنرمند آنقدر زنده و ملموس باشد که در القای آن به دیگران زحمت بازی به خود ندهد و من همیشه سعی‌ام بر آن بوده که جان و حرکاتم را به خیال و بگذارم تا زیبایی در آن متولد شود و فقط در این صداقت رفتاری و حرکاتی است که پیام عشق و هنر را می‌توان به تماشاچی رسانید.

● با تشکر از وقت شما و با آرزوی موفقیت بیشتر برای شما.

فعالیت بنیاد توس بر همین اعتقاد استوار است از روزهای اول فعالیت این بنیاد با آنها همکاری نزدیک داشتم. باوری که در میان همکاران، همراهان و یاران این بنیاد است همانا توجه به فرهنگ هنر و تاریخ این سرزمین بوده که پیوسته از اختلافات عقیدتی و سیاسی می‌گذرد تا الگویی برای جوانان و نسلهای آینده باشد و این نمادهای انسانی بدون توجه به مال‌اندوزی با دنیایی از عشق، مواردی بود که مرا از اول جلب فعالیتهای این بنیاد کرد و در عرض ۶ سال گذشته هرگز همکاری‌ام را با آنها قطع نکردم.

س: می‌توانید از برنامه‌های آینده‌تان بگوئید. آیا با برنامه‌های آینده توس هم نظر همکاری دارید؟

ج: قلبها و اذهان گردانندگان بنیاد توس پر از ایده‌های نو و انسان‌دوستانه است و من با افتخار میل دارم تا آنجا که بتوانم در خلق آثار جدید و توضیح فرهنگ ایرانی با آنها همکاری می‌کنم.

س: شما رقصنده مدرن هستید و برای به سر انجام رسانیدن این مقصود می‌باید قصه‌ای را در رقص دنبال کنید. آیا به پیامی که با حرکات زیبا به عنوان رقص و بدون کلام در صحنه تجسم می‌کنید اعتقاد دارید و یا رقص برای شما تنها حرکاتی زیبا و خوش آیند است که در فرهنگ هر سرزمین تفاوت‌هایی دارد؟

ج: در نشان دادن تصویر هنر به هرگونه که باشد مسؤولیت هنرمند بس سترگ است. چرا که باید اول قلبی برای دوست داشتن و خلقی برای

س: از خودتان، تحصیلاتتان و تجربیاتتان برآیمان بگوئید.

ج: عشق به رقص از سنین بسیار کوچکی در من بوجود آمد و به همین دلیل عشق به فراگیری بیشتر مرا تا تحصیلات دانشگاهی در هارتفوردشایر یونیورسیتی کشانید و در این راستا فرمهای مختلف رقص از جمله مدرن، جاز، هی‌هاپ سالهای ۱۹۷۰ را بیشتر می‌پسندم و در تمام دوران رقصندگی با کمپانیهای مختلف، مسابقات و سازمانهای بسیار رسمی در انگلستان کار کرده‌ام و همچنین به عنوان طراح با جوانان و هنرمندان فراوانی همکاری داشته‌ام و این عشق مرا واداشته که همیشه سعی کنم متفاوت و بهترین که از جان و قلبم بر می‌آید باقی بمانم.

س: از تجربیات و صحنه‌های دیگری که به آن دعوت شدید برای ما بگوئید.

ج: با سازمانهای فراوانی از جمله وزارت صدا و صوت، ایندیگو او تو، آرینا، یونیکام تیاتر سواز، قصر رادا و کریستال همکاری کرده‌ام. با اسکای یک و موزیک ویدئو برای اسکپتا و ناتالی هم رقصیدم که در تمام دنیا پخش شده است.

س: آیا به دلیل خاصی دعوت بنیاد توس را برای همکاری پذیرفتید و یا شما اصولا طرفدار هنر و فرهنگ بدون توجه به ملیت خاصی هستید؟

ج: به سرزمینی که در آن متولد شده‌ام طبیعی است که بسیار علاقه دارم در رابطه با فرهنگ و هنر ایران بیشتر بدانم و طبیعتا چون شعار و

رقص، تنها حرکات موزون نیست، وسیله انتقال حس است

JESUS MUÑOZ MUÑOZ
سولیست، طراح رقص

طراح رقص با دانستن قصه برداشت خودش را طراحی می‌کند و در نهایت رقصنده است که با حرکات بدنش می‌بایست این احساس و دریافت را در قالب قصه به تماشاچی نشان دهد و برای من به عنوان رقصنده و نقاش، رقص مجموعه حرکات زیبا نیست. همانطور که رنگها در نقاشی می‌توانند متفاوت باشند ولی یک تابلو را بسازند و یا در یک ارکستر بزرگ سازهای مختلف بنوازند ولی در مجموع هارمونی را حفظ کنند، من هم در رقص، صداقتانه سعی می‌کنم نقاشی قصه را با حرکات تنم و با الهام از رنگهای مختلف به تماشاچی نشان دهم.

● با تشکر از وقت شما و داشتن بهترین آرزوها برای موفقیت شما.

پوست نمی‌شناسد. احساس کردم به فامیلی که نمی‌شناختم رسیدم. در روزهای تمرین به خانه خودم می‌روم و بقیه رقصندگان هم پوستی از جنس خودم دارند. معتقدم که تفاوت انسانها با حیوانات در تعقل و حس تشخیص و برتری دادن هنر در افکار و رفتار هر روزی آنهاست و من اکنون در خانه‌ای سکنی گرفته‌ام که در آن فقط حرف از هنر و برتری‌های احساسی هنرمند در میان است.

س: از برنامه‌های آینده‌تان بگوئید و آیا برای برنامه‌های آینده توس تصمیم به همکاری دارید؟

ج: عشق سوزانی به فراگیری در من است که با هر بار تمرین و آموختن کمی آرام می‌شود. از جمیل (خانم جمیله خرازی) متشکرم که پیوسته مرا با خودم، با انسانیت، با دردهای آدمها آشتی می‌دهد و همیشه با بقیه هنرمندان صحبت عشق است و حس دوست داشتن و در مجموع این حالات مثبت، زندگی دور از سرزمین خویش را برایم بسیار دلپذیر کرده و با کمال میل با برنامه‌های آینده توس همکاری می‌کنم.

س: می‌دانیم که شما رقصنده باله مدرن هستید و برای به سر انجام رسانیدن این مقصود می‌باید قصه‌ای را در رقص دنبال کنید. آیا به پیامی که با حرکات زیبا به عنوان رقص و بدون کلام در صحنه تجسم می‌کنید اعتقاد دارید و یا رقص برای شما تنها حرکاتی زیبا و خوش منظر است که در فرهنگ هر سرزمین تفاوت‌هایی دارد؟

ج: باورم این است که هنر بازیگری در نشان دادن درون، و در حرکات زیبا را رقص می‌نامیم.

س: از خودتان، تحصیلاتتان و تجربیاتتان برآیمان بگوئید.

ج: متولد اسپانیا و فارغ التحصیل دانشگاه هنر در مادرید هستم. از کودکی به رقص جلب شده بودم و بهترین مشوق من مادرم بود که اولین جرقه‌های عشق به رقص آنهام باله را در من دید. بعدها نقاشی را شروع کردم و امروز می‌بینم هر دو کار یکی است. من درون آدمها را آنچه که دریافت من است نقاشی می‌کنم و در رقص هم درون خود و قصه‌ای را که دنبال می‌کنم نشان می‌دهم.

س: از تجربیات و صحنه‌های دیگری که به آن دعوت شدید برای ما بگوئید.

ج: در شو تلویزیونی مشهور «فکر می‌کنی می‌توانی برقصی» مادرید رقصنده اصلی بودم. همچنان در دو موزیکال شو در مادرید ام‌تی‌وی کار کردم و از زمانی که با آرتیست‌های بین‌المللی چون «ریحانه» و «لیدی گاگا» روی یک صحنه درخشیدیم، درهای شانس به روی من باز شد. رقص مدرن را بیشتر از انواع دیگر می‌پسندم چون دیگران می‌توانند رقصنده را ورای البسه و پوشش‌های تئاتری ببینند و حرکات بدن نوعی بازگویی قصه است.

س: آیا به دلیل خاصی دعوت بنیاد توس را برای همکاری پذیرفتید و یا شما اصولا طرفدار هنر و فرهنگ بدون توجه به ملیت خاصی هستید؟

ج: من پشتیبان هنر هستم و دور از زادگاه و فامیلم وقتی دعوت این بنیاد را دریافت کردم و به آنها رسیدم دیدم که معیارهای آنها برای شناسایی هنر در پشت مرزهای ملیت، زبان و رنگ